

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/70/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619202243
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Arnouldová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2619202243.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej a sudcov JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: E. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX, Y.-R., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Kurucová s.r.o., so sídlom Hurbanova 486/2, Senica, o zaplatenie 7.147,08 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 16. júna 2020, č.k. 10Csp/29/2019-91, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia žaloby vo zvyšku m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.573,54 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3.573,54 eur od 04.04.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie prvým výrokom pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že namiesto doterajšieho žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava, vstupuje spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, druhým výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.573,54 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3.573,54 eur od 04.04.2017 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, tretím výrokom žalobu vo zvyšku zamietol a napokon štvrtým výrokom vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie v merite veci súd právne odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, § 143, § 144, § 145 ods. 1, ods. 2, § 149 ods. 4, ods. 5, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., vecne tým, že žaloba, ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 7.147,08 eur s príslušenstvom bola podaná dôvodne iba sčasti. Súd mal preukázané, že žalovaný ako dlžník, uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s, ako veriteľom, dňa 02.03.2016 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver v celkovej výške 7.000 eur a dlžník sa zaviazal splatiť ho v dohodnutých mesačných splátkach, svoju povinnosť si však neplnil riadne a včas a preto veriteľ po predchádzajúcej márnej výzve na úhradu, vyhlásil dňa 29.03.2017 okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný mal zaplatiť sumu 8.023,83 eur, zaplatil len 876,75 eur, pričom žalovaná suma 7.147,08 eur pozostáva z nesplatenej istiny a úrokov z omeškania.

3. Z predložených listín mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol veriteľ finančné prostriedky dlžníkovi a ten sa zaviazal svoj dlh splácať v dohodnutých splátkach. Dlžník svoju povinnosť nesplnil riadne a včas a neuhradil veriteľovi celú dlžnú sumu v lehote splatnosti pôžičky. Súd dokazovaním zistil, že ku dňu uzavretia úverovej zmluvy bol žalovaný ženatý a poskytnuté finančné prostriedky boli použité pre potrebu domácnosti. Manželia sa rozviedli v roku 2018 a v roku 2019 uzavreli Dohodu o vyporiadaní BSM, pričom nárok žalobcu z úverovej zmluvy, uplatnený v tomto konaní nebol súčasťou vyporiadania. Žalovaný uviedol, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 183825317 zo dňa 02.03.2016 bola zmluvou o úvere, v ktorej manželia zjednotili všetky predchádzajúce úvery, pričom za predchádzajúce úvery si kúpili zariadenie do bytu ako napr. nábytok a pod. Všetky veci, ktoré si kúpili z týchto úverov, sú uvedené v dohode o vyporiadaní BSM. Z týchto dôvodov by podľa názoru žalovaného mala exmanželka uhradiť polovicu žalovanej sumy a žiadal aby súd pri rozhodovaní vychádzal zo zásad pre vyporiadanie BSM. Súd mal v konaní preukázané, že finančné prostriedky z poskytnutého úveru patrili do BSM žalovaného a jeho bývalej manželky a vzniknutý dlh mal byť súčasťou vyporiadania BSM. Nakoľko si žalovaný s manželkou predmetný dlh nevyporiadali, platí, že každý z manželov zodpovedá za splatenie žalovanej sumy v 1/2-ici, teda v sume 3.573,54 eur s príslušenstvom. Súd preto žalovaného zaviazal na zaplatenie tejto sumy spolu s úrokmi z omeškania uplatnenými v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, a pretože strany mali vo veci rovnaký úspech, súd žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku v časti, v ktorej súd žalobu zamietol, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Bol toho názoru, že postup súdu prvej inštancie, ktorý uplatnením zákonnej domnienky vyporiadania BSM záväzok žalovaného z úveru voči žalobcovi bez súhlasu žalobcu vysporiadal jeho rozdelením, bol nesprávny. V prípade zániku bezpodielového spoluvlastníctva sa vykoná vyporiadanie majetku, ako aj ostatných majetkových práv bývalých manželov podľa zásad uvedených v ust. § 150 Občianskeho zákonníka. Vyporiadanie majetku a majetkových práv žalovaného a jeho bývalej manželky je výlučne len ich vnútornou záležitosťou a nijako sa nedotýka záväzku žalovaného z úveru voči žalobcovi ako jeho veriteľovi. Vyporiadanie pohľadávok a záväzkov manželov sa vykoná iba medzi manželmi, práva tretích strán, ktoré nie sú účastníkmi konania o vyporiadanie ostávajú vyporiadaním nedotknuté. Pri rešpektovaní zásady ochrany práv tretích strán nemôžu manželia zasahovať do práv tretích osôb a obmedzovať ich nároky. Nakoľko medzi žalobcom a žalovaným nedošlo k žiadnej dohode o vyporiadaní nárokov veriteľa, je žalovaný voči veriteľovi naďalej zaviazaný z úverového vzťahu na plnenie rovnako, ako pred vyporiadaním BSM. Usporiadanie záväzku manželov vyporiadaním má len vplyv na ich vzájomný postih. Podporne odkazuje žalobca aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/276/2014. Nakoľko právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver, ktorý žalovaný riadne nesplácal, platobné povinnosti porušil, vyhlásil právny predchodca žalobcu mimoriadnu splatnosť úveru a nárok na zaplatenie pohľadávky z úveru si uplatnil v tomto spore. Správne mal preto súd žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Na základe uvedeného odvolateľ navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil v napadnutej časti a zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 3.573,54 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.573,54 eur od 04.04.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň aby priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok potvrdiť, považujúc ho za vecne správny. Súd mal podľa neho preukázané, že predmetnú úverovú zmluvu síce podpísal len žalovaný, avšak v banke uviedol, že je ženatý, veriteľ teda vedel, že manželstvo žalovaného v čase uzavretia zmluvy trvá a preto pasívne legitimovaní mali byť obaja bývalí manželia. Suma poskytnutá od žalobcu bola použitá na nákup nábytku do domácnosti a pre potreby rodiny. S bývalou manželkou uzavrel žalovaný dohodu o vyporiadaní BSM dňa 08.10.2019, ale táto pôžička nebola predmetom vyporiadania. Je možné, aby sa manželia dohodli aj na vyporiadaní iba častí BSM a táto dohoda nie je prekážkou následného súdneho konania o vyporiadaní zvyšku BSM, o ktorom sa manželia nedohodli a ktorý je sporný. Ak by si manželia určitú časť BSM nevyporiadali v lehote troch rokov od zániku BSM, bude platiť zákonná domnienka vyporiadania upravená v § 149 ods. 4 OZ. Občiansky zákonník stanovuje, že pohľadávka jedného z manželov, ktorá vznikla za trvania manželstva, môže byť v prípade výkonu rozhodnutia uspokojená i z majetku patriaceho do BSM, druhý manžel je tak povinný strpieť v prípade nesplnenia záväzku uspokojenie pohľadávky aj z majetku patriaceho do BSM. Predmetný právny úkon - uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa jednoznačne týka vybavovania spoločných vecí, pričom

žalovaný poukazuje na § 145 OZ. Žalovaný predložil všetky dôkazy, že predmetný dlh nebol vyporiadaný a za tento zodpovedajú s bývalou manželkou každý v 1. Bolo by preto nespravodlivé a v rozpore s ustanoveniami o vyporiadaní BSM, aby sám mal zaplatiť úver, ktorý sa použil na kúpu hnuteľných vecí, ktoré boli vyporiadané a tieto pripadli bývalej manželke. Pasívne legitimovaní boli obaja manželia a obaja sú povinní dlžnú sumu uhradiť. Žalobca disponoval návrhom, nerozšíril však žalobu o bývalú manželku, hoci toto vedel z podaného odporu. Navyše odvolanie žalobcu je nejasné a nezrozumiteľné, nie je zrejmé, čoho sa žalobca domáha, keďže navrhuje aby odvolací súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 3.573,54 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.573,54 eur od 04.04.2017 do zaplataenia, pričom presne takto súd prvej inštancie rozhodol a odvolanie je preto zmätočné a nezrozumiteľné.

6. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že na podanom odvolaní trvá, zopakoval, že podaným odvolaním napadol rozsudok len čo do tretieho výroku a závislého výroku o trovách konania, čím vysvetľuje znenie odvolacieho petitu, uplatňuje si totiž len zvyšnú, rozsudkom súdu prvej inštancie nepriznanú časť žalobou uplatneného nároku.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti nie je správny.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 10Csp/29/2019 bolo zaplataenie sumy 7.147,08 eur s príslušenstvom. Rozsudkom, napadnutým odvolaním, súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobcu (keď namiesto pôvodného žalobcu VÚB, a.s. vstúpil do sporu ako žalobca Intrum Slovakia, s.r.o.), uložil zaplatiť žalobcovi istinu 3.573,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3.573,54 eur od 04.04.2017 do zaplataenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol a nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnej zo strán sporu.

9. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku, t.j. v časti o zaplataenie zvyšnej sumy 3.573,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 3.573,54 eur od 04.04.2017 do zaplataenia a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania, keď ostatné výroky neboli odvolaním napadnuté a nadobudli právoplatnosť.

10. Odvolateľ odvolanie odôvodnil tým, že rozsudok v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods. 1 písm. h) CSP]. Uvedený odvolací dôvod je daný, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnou normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie za účelom zistenia skutkového stavu, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, pričom na uvedené skutkové zistenia odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie však vec nesprávne právne posúdil.

12. Predmetom sporu boli neuhradené záväzky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvoril žalovaný v čase trvania jeho manželstva. Z dôkazov pripojených k žalobe vyplýva, že dňa 02.03.2016 uzatvorili spol. Consumer Finance Holding, a.s. (právny predchodca žalobcu) ako veriteľ a Jozef Pradlovský (žalovaný) ako dlžník zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovanému úver vo výške 7.000 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť v dohodnutej lehote formou 96 mesačných splátok po 123,25 eur. Svoj dlh riadne neuhradil, došlo preto k predčasnému zosplataeniu úveru a dlžná suma predstavuje 7.147,08 eur s príslušenstvom, ktorú si žalobca uplatnil touto žalobou.

13. Z obsahu predloženej úverovej zmluvy je zrejmé, že dlžníkom bol iba žalovaný, ktorý jediný sa nielen ako dlžník v zmluve uvádza, ale zároveň aj jediný ako dlžník zmluvu podpísal. Skutočnosť, že zmluva obsahuje údaj o tom, že žalovaný je ženatý (ako údaj o jeho rodinnom stave, uvádzaný spolu s ďalšími

údajmi o osobe dlžníka), nerobí z manželky žalovaného účastníka tohto zmluvného vzťahu, keďže celkom nepochybne manželka žalovaného v predmetnom zmluvnom vzťahu ako dlžník nefiguruje.

14. Súd prvej inštancie zo žalovanej sumy neuhradených záväzkov priznal žalobcovi voči žalovanému iba polovicu majúc za to, že finančné prostriedky z poskytnutého úveru patrili do BSM žalovaného a jeho bývalej manželky a vzniknutý dlh mal byť súčasťou vyporiadania BSM s tým, že nakoľko si žalovaný s manželkou predmetný dlh po zániku manželstva nevyporiadali, platí, že každý z manželov zodpovedá za splatenie žalovanej sumy v 1/2-ici, teda v sume 3.573,54 eur s príslušenstvom a preto bolo treba žalobu v časti týkajúcej sa druhej polovice dlhu zamietnuť. Uvedený právny názor súdu prvej inštancie nie je správny.

15. Platí, že ak uzavrie za trvania manželstva a bezpodielového spoluvlastníctva zmluvu o pôžičke ako dlžník iba jeden z manželov, nepotrebuje na to súhlas druhého manžela, a to aj keď nejde o bežnú vec (por. R 42/1972).

16. Ak vznikol za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, ktorý napr. uzavrel vo vlastnom mene zmluvu o pôžičke a ak takto získané peniaze boli použité na kúpu určitej veci, t.j. bola za ne získaná určitá majetková hodnota, patrí táto hodnota, do bezpodielového spoluvlastníctva. Na záväzok manžela, ktorý takto získal peniaze, ktoré je povinný vrátiť a ktorý ich v skutočnosti vynaložil na spoločný majetok zo svojho, sa prihliadne pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva. To, čo každý z manželov vynaložil na spoločný majetok zo svojho, má mu byť uhradené zo spoločného majetku druhým manželom, ale len vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, ktorého sa každému z nich dostáva z bezpodielového spoluvlastníctva (por. R 57/1970).

17. Niet žiadneho dôvodu predmetný právny úkon - uzavretie úverovej zmluvy č. 00183825317 zo dňa 02.03.2016 žalovaným s právnym predchodcom žalobcu, považovať za právny úkon týkajúci sa spoločných vecí v zmysle ust. § 145 ods. 1 OZ. Ak si jeden z manželov požičiava finančné prostriedky a v zmluve o úvere vystupuje ako dlžník, je zo zmluvy zaviazaný a oprávnený len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel. Samotný záväzok jedného z manželov sa tak netransformuje na spoločný záväzok obidvoch manželov vo vzťahu k veriteľovi. Súd záväzkovo-právny vzťah jedného z manželov podľa žiadneho ustanovenia hmotného práva nemôže zmeniť na záväzkovo-právny vzťah obidvoch manželov ako dlžníkov veriteľa.

18. Dlh z predmetnej úverovej zmluvy preto nie je spoločným záväzkom (bývalých) manželov, ale výlučne záväzkom žalovaného. Takto získané prostriedky žalovaný počas trvania manželstva použil podľa jeho tvrdenia na kúpu hnuiteľných vecí do domácnosti. Vychádzajúc z ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich otázku bezpodielového spoluvlastníctva manželov a zásad uplatňovaných pri jeho vyporiadaní (§ 143 a nasl.) ako aj z ustálenej judikatúry teda platí, že tieto majetkové hodnoty, získané za finančné prostriedky požičané žalovaným (nábytok do domácnosti), patrili do bezpodielového spoluvlastníctva, kde mali byť pri zániku BSM vyporiadané. Zároveň uvedené finančné prostriedky (suma 7000 eur), vložené do BSM žalovaným (získané z uzavretej zmluvy o úvere) mali byť zohľadnené pri konečnom vyporiadaní manželov v zmysle zásady, že každému z manželov má byť uhradené zo spoločného majetku druhým manželom to, čo vynaložil na spoločný majetok zo svojho vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti podielu, ktorý každý z nich dostáva z bezpodielového spoluvlastníctva. Uvedené zohľadnenie finančných prostriedkov vložených do spoločného majetku zo strany žalovaného by však prichádzalo do úvahy len v rámci konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (alebo pri uzavieraní dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva), nebol však nijaký dôvod aplikovať zásady vyporiadania BSM v spore o zaplatenie dlžnej pohľadávky, ktorú má žalobca výlučne voči žalovanému. Z uvedeného dôvodu pasívne legitimovaným v tomto spore bol iba žalovaný.

19. Žiada sa doplniť, že postup zvolený prvoinštančným súdom by neprichádzal do úvahy ani v prípade, ak by bolo išlo o spoločný dlh manželov, čiže v prípade, ak by ako dlžníci boli predmetnú úverovú zmluvu uzavreli obaja manželia. Vychádzajúc z ust. § 511 OZ totiž pri solidárnych záväzkoch má veriteľ samostatnú pohľadávku voči každému spoludlžníkovi a môže požadovať splnenie záväzku v celom rozsahu alebo jeho časť voči jednému, alebo niekoľkým spoludlžníkom alebo aj proti všetkým. Nič by nebránilo žalobcovi žalovať iba jedného dlžníka o splatenie celého dlhu, pričom platí, že splnenie záväzku jedným z dlžníkov spôsobuje voči veriteľovi zánik záväzkov ostatných spoludlžníkov, následne

však tomuto dlžníkovi, ktorý v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, vzniká právo požadovať náhradu od ostatných dlžníkov podľa ich podielov.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zamietnutia žaloby vo zvyšku zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, a teda priznal žalobcovi i zvyšok uplatnenej istiny spolu s príslušenstvom.

21. O nároku na náhradu trov tohto konania (prvoinštančného i odvolacieho) odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v spore v celom rozsahu úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto konania (prvoinštančného aj odvolacieho) v celom rozsahu.

22. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).